

OPONENTNÍ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Téma: V(nitro)blok

Autor práce: Karolína Šafářová

Vedoucí práce: Ing. arch. Štěpán Valouch

Téma bakalářské práce Karolíny Šafářové vychází z ateliérového zadání, kdy si studenti na území Prahy sami hledali nevyužité pozemky kolem vlakových tratí a cílem bylo vhodnou náplní tato místa zapojit do organismu města. Studentka si zvolila složité místo v Libni, parcelu sevřenou mezi železniční viadukt, tramvajovou trať a dvě frekventované komunikace. Lokalita navíc zřejmě projde významnou proměnou, pokud bude realizována zahlobbená varianta vnitřního městského okruhu.

Autorka navrhla jednoduchý bytový dům, který na místo dobře zapadá. Svou vhodně zvolenou výškou, kompaktním objemem i racionální omítanou fasádou je uměřeným sousedem k okolním činžovním domům z minulého století, které jsou zde prostší než v jiných bohatších čtvrtích města. To, že studentka navrhla skromný dům bez potřeby oslňovat, ale pokorně zacelovat rány v městské struktuře, považuji za velký klad návrhu. Návrh zároveň nesklouzává k přílišné banalitě. Hrou s okenními otvory, lodžii, ustupováním fasády v horním podlaží nebo vnitřním otevřeným pavlačovým dvorem nabízí jistou rafinovanost. Původně navržená pochozí střecha společná pro obyvatele domu byla v další fázi projektu bohužel zrušena.

Dispoziční řešení je standardní a v základu funkční, ale působí místy nedomyšleně. Vzhledem k poloze sloupů v suterénu by parkování v garážích vyžadovalo značné řidičské umění. Zaparkovaná auta také zcela blokují vstup do některých místností. Navržené byty mají v porovnání s dnešní běžnou výstavbou výrazně naddimenzované vstupní haly, které jsou v některých případech větší než ložnice. Pokud by zůstaly vzdušné, mohly by působit velkoryse a luxusně, ale protože v bytech chybí jakékoliv jiné úložné prostory, zřejmě by se tak nestalo. Nedostatek úložných prostor ještě zesilují zvolené pozice dveří – často znemožňují umístění skříně ke stěně vstupní haly i samotných pokojů. Diskutabilní je také prostředí pavlačí, které studentka prezentuje jako jedno z hlavních témat návrhu. Poměr výšky a šířky středového atria by stěží vytvořil ve vnitrobloku příjemné pobytové prostory. Nevyužit zůstal také potenciál sekundárního prosvětlení bytů přes pavlače.

V podrobněji rozpracované části bakalářské práce nic podstatného nechybí, dokumentace je provedena celkově přehledně a má jasnou strukturu. Oproti původní architektonické studii prošel projekt jen drobnými korekcemi, takže studentka si zřejmě dobře uvědomuje technické souvislosti od počátku navrhování stavby.

Architektonicko-stavební řešení je pragmatické a úsporné, což zcela odpovídá celkovému prostému výrazu stavby. Autorka zpravidla vhodně volí běžně užívané konstrukce, stavební

prvky a detaily. Některé části dokumentace by si zasloužily větší péči – tepelné mosty u schodiště ze suterénu a u lodžii v řezu, nerealizovatelná skladba obvodové stěny podzemních podlaží, neexistující materiál ve skladbě přiček, absence akustického oddělení autovýtahů od nosné konstrukce, okno lodžie kresleno v detailu jako posuvné, zatímco všude jinde jako otevíravé. Jinde by zase byla na místě větší empatie k budoucímu uživateli stavby – stísněný prostor před výtahem v přízemí, otevírání a údržba výklopného okna v ložnicích.

Specializované části konstrukčního, požárního a technologického řešení jsou podrobně zpracované a zcela dostatečně popisují tyto aspekty stavby. Očekával bych, že bude navrženo větrání všech bytů rekuperací, s ohledem na to, že je věnována zvýšená péče ochraně stavby před vibracemi od kolejové dopravy a okolí zatěžuje budovu značným hlukem. Diskutabilní je požární bezpečnost stavby, kdy pavlače nelze považovat u takto vysoké stavby za chráněnou únikovou cestu a na fasádě chybí horizontální požární pásy mezi okny. Ale to by jistě autorka v diskusi s požárním specialistou vyřešila.

Návrh schodišťového prostoru v části dokumentace interiéru je sice dobře pochopitelný z hlediska architektonického výrazu, ale poměrně technicky nejasný. Ramena, která jsou v jiných částech dokumentace popsána jako monolitická, jsou zde specifikována jako prefabrikovaná. V řezu konstrukce nejsou nijak odlišeny. Betonová stěrka na podestách je kreslena jako 100 mm tlustá mazanina, na rameni schodiště chybí a přitom má jít podle popisu o stejný materiál. Sotva proveditelné je také monolitické zábradlí na schodišti – vzhledem k tvaru a těsné blízkosti u stěny sousedního objektu. Není jasné, jak je odvodněno spodní rameno schodiště, když je dešťový svod na mezipodestě.

I přes některé uvedené výhrady považuji bakalářskou práci Karolíny Šafářové za kvalitní. Předložená práce prokazuje, že je studentka schopná samostatně zvládnout i takto rozsáhlé zadání v časově limitovaném období jednoho semestru, a navrhuji hodnocení C.

V Praze 09. 06. 2022

Ing. arch. David Balajka

